

Publicerad 2020-05-04 11:08 av den nakna poeten

Ingen hjälper mig

Ibland så vandrar jag med glädje och ljus,

hälsar glatt på alla som jag möter,

ibland är det tvärt om,

jag står i ett stort svart hål och trampar

och kommer inte upp,

trots att jag känner dem som passerar ovanför hålet,

så är det ingen som hjälper mig upp,

de har bråttom och går bara förbi trots att

jag står där på botten och håller upp mina armar

för att någon skall hjälpa mig upp...

i det förflutna var det jag som hjälpte dem.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren den nakna poeten med Poeter.se id #44999 innehar upphovsrätten